

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

**Nr. 17.471 van 22 oktober 2008  
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

*“U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten en tot de Mandinka-etnie te behoren. U bent geboren en getogen in Serrekunda, gelegen nabij de Gambiaanse hoofdstad Banjul. U hebt uw vader nooit gekend en uw moeder is lange tijd geleden overleden. U werd opgevoed door een vrouw, Ma genaamd, in haar huis in Serrekunda. U liep geen school en werkte niet. In Senegambia Beach Hotel aan de nabij gelegen kust, ontmoette u de Nigeriaan Oga. Deze laatste vertelde u dat u veel geld kon verdienen door in een kamer van het hotel sex te hebben met blanke mannelijke toeristen. Oga zou de blanke klanten aanbrengen en hem laten betalen, waarna hij u een som geld zou geven. Oga coördineerde een groep jongens die dit werk deden. U wilde uw levensstandaard verbeteren en besliste Oga's voorstel te aanvaarden. Gedurende 7 maanden bracht Oga klanten aan en had u sex met blanke toeristen. U deed dit werk totdat Oga u zei dat enkele van zijn jongens (sexwerkers) werden aangehouden door de overheid en dat ze omgebracht werden. Oga zei dat jullie ook gezocht werden door de overheid en dat hij u zou helpen het land te ontvluchten. Oga vertelde u dat homoseksuelen niet aanvaard en wettelijk verboden is in Gambia.*

*Samen met Oga en een groep u onbekende jongens, reisde u per vliegtuig vanuit de internationale luchthaven van Banjul naar België. U kwam in België toe op 26 augustus 2007 en vroeg er op 30 augustus 2007 asiel aan."*

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

*"(...) U verklaarde uw land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging door de overheid als homoseksueel. U verklaarde terecht dat homosexualiteit in Gambia niet wordt getolereerd omwille van sociaal-religieuze bezwaren en wettelijk strafbaar is (zie informatie waarover het Commissariaat generaal beschikt en werd opgenomen in het administratief dossier). Uit uw relaas blijkt echter dat u niet homoseksueel van aard bent. U verklaarde immers gedurende 7 maanden sex te hebben gehad in een hotelkamer met blanke toeristen tegen betaling (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en 6). U stelde vrij beslist te hebben dit werk te doen omdat het goed verdiende en u uw levensstandaard wenste te verbeteren (CGVS, p. 6, 8, 9 en 10). Gevraagd of u voornoemd werk –sex met blanke toeristen– zou hebben gedaan indien u een andere job had aangeboden gekregen, verklaarde u dat er geen ander werk voor u was, maar u kon dit niet uitleggen of hard maken (p. 9). U verklaarde tot nog toe nooit enige relatie te hebben gehad, noch met een man noch met een vrouw (p. 10). U stelde niet te weten welke relatie u in de toekomst zou aangaan (p. 10). U verklaarde niet geboren te zijn als homoseksueel maar (op eenentwintigjarige leeftijd) beslist te hebben uw levensstandaard te bevorderen door tegen betaling sex te hebben met blanke toeristen (p. 10). Uit wat voorafgaat, dient besloten te worden dat uw ingeroepen problemen niet zozeer betrekking hebben op uw seksuele geaardheid maar wel op (verdenking van) homoseksuele handelingen omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Er mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u het risico op persoonlijke vervolging (wegens een mogelijke perceptie van homosexualiteit door de overheid en uw omgeving) zou wegnemen of uitsluiten door dergelijke handelingen niet meer te stellen. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag om louter economische en opportunistische redenen, kan in casu een beroep op internationale bescherming niet verrechtvaardigen. U heeft immers niet aangetoond dat het hebben van (homo)seksuele betrekkingen met mannelijke toeristen de enige mogelijke optie voor u was. Daarenboven legde u tal van verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnen. Zo verklaarde u te zijn opgevoed door een vrouw en in haar huis te hebben gewoond te Serrekunda, maar kon u haar naam (buiten "Ma") of beroep niet toelichten, noch het adres van dit huis nader situeren (CGVS, p. 4). U stelde nooit school te hebben gelopen en ook niet te weten waarom niet (p. 4). U was 21 jaar toen u Oga ontmoette en stelde voorheen nooit gewerkt te hebben (p. 4). Gevraagd wat u dan wel deed, verklaarde u de ganse dag niets te doen (p. 4). Deze verklaringen kunnen niet ernstig genomen worden. Verder bleef u onwaarschijnlijk vaag over uw sexwerk met blanke mannen in een kamer van Senegambia Beach Hotel. U kon de identiteit (naam of nationaliteit) van geen enkele van uw blanke klanten preciseren (p. 6 en 8). U*

*verklaarde telkens sex te hebben in dezelfde hotelkamer, maar u kon die kamer verder niet identificeren (kamernummer of ligging)(p. 8). U verklaarde dat Oga een groep jongens coördineerde die hetzelfde werk deden als u, maar u kon geen enkele van deze jongens identificeren, ook niet diegenen onder hen die samen met u per vliegtuig naar België reisden (p. 3 en 7). Oga zou van een kennis bij de overheid hebben vernomen dat de overheid sommige van zijn jongens (prostitues) arresteerde en ombracht en dat jullie ook door de overheid werden gezocht, maar u kon niet preciseren over welke jongens en welke overheidspersonen het gaat (p. 6). Een dusdanig verregaande onwetendheid, is onaannemelijk.*

*De door u ingeroepen problemen zijn onernstig en ongeloofwaardig. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Gambia waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.*

*U legde geen documenten neer die een controle van uw identiteit of reisweg zouden kunnen mogelijk maken. U legde wel kopies neer van de volgende persartikels en foto's die u op het internet vond: "Gambia gay death threat condemned" uit BBC News van 23 mei 2008; "President's 'HIV cure' condemned" uit BBC News van 2 februari 2007; "Gays-free Gambia" en "No room for gays in The Gambia" uit The Daily Observer van 19 mei 2008; geografische kaart van Gambia; foto's van Serrekunda Market, Serrekunda Mosque, Westville Johnson area en Senegambia Beach Hotel (voorgevel en kamer). Voornoemde documenten vormen geen bewijs voor de door u gerelateerde feiten en doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen."*

3.2. Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) een duidelijke uiteenzetting heeft gegeven, waarin geen tegenstrijdigheden te vinden waren. De bestreden beslissing zou erkennen dat homoseksualiteit in Gambia niet wordt getolereerd omwille van sociaal-religieuze bezwaren en dat het wettelijk strafbaar is. Hij verwijst hierbij naar de informatie die zich in het administratief dossier bevindt.

Verzoeker stelt dat zijn problemen ten onrechte niet gekwalificeerd worden als zijnde van religieuze aard overeenkomstig de Conventie van Genève omdat hij niet homoseksueel van aard is. Dit betekent volgens hem echter niet dat dit probleem niet strafbaar zou zijn. Hij stelt dat hij in alle openheid heeft aangegeven dat de job die hij aangeboden kreeg, "vrijwillig" werd uitgeoefend, doch voegt hieraan toe dat hij geen andere mogelijkheid zag om te overleven, gelet op het overlijden van zijn moeder en het feit dat hij zijn vader niet kende.

De oorzaak van de "tewerkstelling" doet volgens verzoeker ook niet ter zake, waarbij hij aanvoert dat het een sociale noodzaak betreft en dus niet kan worden aanzien als economisch motief of louter opportunisme.

Verzoeker betoogt dat de autoriteiten hem niet voldoende bescherming kunnen bieden aangezien de feiten strafbaar zijn gesteld in de Gambiaanse wetgeving.

Hij is het niet eens met de bestreden beslissing waar deze stelt dat hij geen risico meer zou lopen wanneer hij deze handelingen niet langer zou stellen daar hij binnen het sociaal-economische en maatschappelijk bestel nu reeds de stempel draagt als zijnde iemand die homoseksuele relaties had, waardoor het louter ophouden met dit risicovol en illegaal gedrag niet volstaat om het risico op vervolging te doen ophouden.

Verzoeker wijst erop dat hij een aantal foto's van het hotel en de kamer waarin hij deze daden stelde meebracht naar het CGVS. Zijn geloofwaardigheid kan volgens hem niet ondermijnd worden door het feit dat hij het nummer van de kamer niet kent aangezien de kamers geen nummer hadden. Hij zou deze kamer wel degelijk hebben kunnen identificeren. Dat hij vaag bleef over de cliënten die hij ontving, wijt hij aan het feit dat deze steeds ontvangen werden door zijn pooier, waardoor het logisch is dat hij hun identiteit of nationaliteit niet kent.

Namen van andere prostituees kende verzoeker evenmin omdat het netwerk van Oga wijdverspreid is.

Aangaande de vrouw die hem opvoedde, verklaart verzoeker dat “Ma” daadwerkelijk haar naam is.

Wat betreft het huis waarin hij verder is opgevoed, stelt verzoeker dat hij duidelijk heeft aangegeven waar het ligt, doch geen adres kon geven omdat bepaalde regio's in Serrekunda geen adres hebben.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt omtrent zijn identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing oordeelt op goede grond dat verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging als homoseksueel niet kan worden volgehouden, aangezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij niet homoseksueel van aard is, doch enkel gedurende zeven maanden tegen betaling in een hotel seks heeft gehad met toeristen teneinde zijn levensstandaard te verbeteren, waaruit geconcludeerd kan worden dat verzoekers problemen niet voortvloeien uit zijn seksuele geaardheid maar wel uit een mogelijke verdenking van homoseksuele handelingen omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme kan een beroep op internationale bescherming niet rechtvaardigen. Dat verzoekers activiteiten een sociale noodzaak uitmaakten en het hebben van homoseksuele betrekkingen met mannelijke toeristen voor hem de enige optie was om te overleven, betreft een loutere bewering en is niet overtuigend.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker het land zou zijn ontvlucht nadat Oga hem meedeelde dat hij van iemand die voor de overheid werkt had vernomen dat men naar hen op zoek was en er reeds mannelijke prostituees waren gearresteerd en gedood (administratief dossier, stuk 3, p.6). Hij weerlegt de bestreden motivering niet waar deze terecht opmerkt dat verzoeker niet in staat was deze verklaring verder te verduidelijken. Hij blijft derhalve eveneens vaag over zijn concrete vluchtaanleiding.

Verzoeker voert aan dat de naam van de vrouw die hem opvoedde wel degelijk “Ma” is, hetgeen geenszins afdoende is ter weerlegging van de bestreden motivering aangaande het feit dat hij voor het overige geen informatie kan verschaffen over deze persoon, onder meer omtrent haar beroep, terwijl van hem toch redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij in staat is gedetailleerde en duidelijke verklaringen af te leggen over de persoon die hem grootbracht.

Verzoekers argument dat hij duidelijk zou hebben aangegeven waar zijn huis gelegen is in Serrekunda, vindt geen steun in het administratief dossier gezien hij enkel verklaarde het adres niet te kennen en geen verdere uitleg gaf (*ibid.*, p.4).

Dat Oga een wijdverspreid netwerk had, waardoor verzoeker de namen van de andere prostituees niet kende, biedt geen afdoende verklaring voor het feit dat hij evenmin in staat was de personen te noemen binnen de groep waarmee hij samen het land ontvlucht is en zelfs niet kon zeggen uit hoeveel personen deze groep bestond (*Ibid.*, p.7).

Ook omtrent de identiteit en nationaliteit van zijn klanten bleef verzoeker erg vaag. Dat de hotelkamer geen nummer zou gehad hebben maar hij ze wel degelijk kon identificeren, vindt evenmin steun in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde enkel dat de kamer in het hotel gelegen is, hetgeen allerm minst concreet te noemen is (*Ibid.*, p.8). Met betrekking tot de bijgebrachte foto's, stelt de bestreden beslissing met reden dat deze geen afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. De foto's zijn afkomstig van de website van het hotel waar de feiten zich zouden hebben voorgedaan maar vormen geenszins een bewijs van verzoekers verklaringen hieromtrent.

Verzoeker slaagt er derhalve niet in de bestreden motivering aangaande bovenvermelde vaagheden, welke de kern van zijn asielaanspraak raken, te weerleggen. Deze motivering is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Verzoeker toont niet aan dat hij voor zijn vertrek uit Gambia omwille van zijn beweerd activiteiten in de negatieve belangstelling zou staan van de autoriteiten.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker betoogt dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend gezien de problemen die hij ondervindt als een globaal probleem vanuit sociaal-economische en religieuze overwegingen moet worden aanvaard.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen beroept dan deze die de kern uitmaken van zijn asielrelaas. In het administratief dossier kunnen evenmin elementen worden ontwaard die wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan aan verzoeker, zijn ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.3), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 22 oktober 2008 door:

|               |                                                    |
|---------------|----------------------------------------------------|
| dhr. W. MULS, | wnd. voorzitter,<br>rechter in vreemdelingenzaken, |
|---------------|----------------------------------------------------|

|                     |                      |
|---------------------|----------------------|
| mevr. A. DE POOTER, | toegevoegd griffier. |
|---------------------|----------------------|

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. DE POOTER.**

**W. MULS.**